

Archiv obce Jezerce

1923 – 1944

Inventář

Číslo EL NAD: 1073
Evidenční číslo pomůcky: 193

Obsah

Úvod.....	3
I. Vývoj původce archivního souboru.....	3
II. Vývoj a dějiny archivního souboru.....	8
III. Archivní charakteristika archivního souboru.....	8
IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru.....	9
V. Záznam o uspořádání archivního souboru.....	9
Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury.....	10
Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk.....	11
Inventární seznam.....	12

Úvod

I. Vývoj původce archivního souboru

Organizaci místní samosprávy, převedením pravomocí do rukou obcí, předcházelo zrušení roboty a poddanství v roce 1848. Následoval zákon o provizorním zřízení obecním č. 170/1849 Ř. z. ze dne 17. března, který zrušil dosavadní pravomoc panských vrchnostenských úřadů ve správě venkovských obcí, kde vrchnost doposud zastupovali venkovští rychtáři a konšelé, pověřeni vykonáváním částečné a obecné samosprávy. Stále ještě omezené obecní pravomoci zaručily obcím alespoň základní práva, mezi něž patřila práva: svobodné volby zástupců, domovské, samostatně vyřizovat vlastní agendu, uveřejnit veřejně výsledky obecního hospodaření a zveřejnění jednání obecních zástupců. Jednalo se o zlomový počín, vyvolaný zejména tlakem na politickou situaci ve státě. Zprvu udílená samostatnost zemská přenesla se na úroveň krajskou, okresní a obecní. Přestože by se tak mohlo zdát, že majitelé dosavadních panství tím přišli o řadu výhod, opak je skutečností. Mohli snáze uplatnit svůj vliv především tam, kde jej potřebovali využít nejvíce. Postupně mohli získat kontrolu nad obcemi a později nad celými okresy.

Shora uváděná zákonná úprava, takzvané Stadionovo prozatímní obecní zřízení, vycházela z uvozovacího patentu a v něm uvedeného hesla, že základem svobodného státu je svobodná obec. Zákon jej zachovával tak, že hovořil o obcích místních, okresních a krajských. Skutečně platnými se však staly pouze předpisy o obcích místních.

Obce se staly nejnižším článkem místní samosprávy. Obvod těchto obcí se shodoval s katastrálním územím. Novým prvkem se stalo zavedení pravidla, že každé sídliště se muselo stát obcí či součástí obce nazývané osadou. Dřívější rozdíly mezi sídlišti různých stupňů byly zachovány pouze v názvoslovích těchto obcí, jako města, městyse čili městečka a vesnice či vsi. Každá obec náležela do určitého soudního a politického okresu a každá osoba musela patřit do evidence některé obce. Pokud některé z obcí nesplnily zákonné požadavky, mělo se přistoupit k jejich sloučení s jinou obcí, přestože by s tím dotčená obec nesouhlasila.

Stadionovo zřízení rozlišovalo dvojí působnost obce. Obec se měla starat především o svoje vlastní záležitosti, obecní zřízení tehdy hovořilo o přirozené působnosti obce. Ve své působnosti nemohla být obec omezována mimo zákonem uváděné případy. Jakýmsi protipólem přirozené působnosti obce se stala působnost přenesená. Tato působnost zahrnovala obstarávání určitých veřejných věcí, které obci nařizovala státní správa.

V každé obci se povinně zřídily dva orgány, obecní výbor a představenstvo. Obecní výbor volený na tři roky představoval kolegiální orgán a rozhodoval většinou hlasů. Disponoval však pouze usnášecí a dozorcí mocí, bez možnosti použít moc výkonnou. Užším orgánem, voleným právě z členů obecního výboru, se stalo obecní představenstvo. Skládalo se ze starosty a alespoň dvou radních. Nepředstavovalo ovšem kolegium, radní vytvářeli jen pomocný a zastupující orgán v době starostovy nepřítomnosti v úřadu, samotný starosta se stával výkonným orgánem, který prováděl usnesení obecního výboru.

Nad samosprávnými orgány se zavedla instituce dozoru a starosta mohl využívat práva prozatímního odložení výkonu rozhodnutí obecního výboru, pokud to odporovalo zákonům nebo mohla být způsobena škoda obci samotné. V roce 1850 došlo k rozšíření dozorcí moci a místním obcím přibyla policie. Nadřízený okresní úřad měl dohlížet na práci starosty v oboru

místní policie patřící do přirozené působnosti obce. V nutných případech pak uváděl věci do pořádku. Vláda mohla obci kdykoliv výkon místní policie odejmout a zabezpečit její činnost za pomoci vlastních orgánů.

Vlastní činnost obecní samosprávy začala v roce 1850, kdy byly aktivovány nově zřízené státní politické úřady. Došlo k územní reformě obcí a obecní samospráva se posléze stala skutečností.

K vydání dalšího obecního zřízení došlo v roce 1859, v platnost vstoupilo pouze ustanovení o domovském právu a navíc nastalo odstranění veřejnosti jednání orgánů obecní samosprávy. Po vydání Říjnového diplomu docházelo k postupnému odstranění zásahů do samosprávy. V roce 1861, po volbách do obecních orgánů, v nichž zvítězili ve většině měst v Čechách čeští zástupci, byla veřejnost jednání zavedena opět. Rok poté vstoupil v platnost rámcový říšský obecní zákoník jako výsledek jednání mezi vládou, snažící se dostat obce pod větší kontrolu, a mezi parlamentem. V roce 1863 bylo vydáno obecní zřízení a řád volební pro Slezsko, o rok později také pro Moravu a Čechy č. 7/1864 Z. z. Tato zřízení se vztahovala na všechny obce příslušné země s výjimkou statutárních měst. Každá nemovitost musela náležet do svazku některé obce. Samosprávné obce se mohly slučovat a rozlučovat a za určitých okolností měnit svoje hranice, o čemž však s konečnou platností rozhodovaly zemské sněmy.

Obecní zřízení rozlišovala dva druhy občanů do obce náležejících. Jednalo se o skupinu osob spojenou s obcí na základě jakéhosi hmotného svazku či o skupinu osob přespolečných. Je zřejmé, že prvně uváděná skupina disponovala všemi výhodami, které jí ze zákona příslušely, avšak nejdůležitějším právem bylo právo volební.

Voliči oprávnění k volbě volili na tříleté funkční období obecní výbor. Počet členů výboru se odvíjel podle zalidněnosti obce a v Čechách se pohyboval mezi osmi a 36 členy, na Moravě od sedmi do 30 členů. Obecní výbor volil ze svého středu obecní představenstvo, které se skládalo z obecního starosty a obecního radního. Počet členů obecního představenstva nesměl přesahovat třetinu členů obecního výboru, počet radních však nemohl klesnout pod dva. Obecnímu výboru se v této době občas říkalo obecní zastupitelstvo. Každý volitelný a řádně volený občan byl povinen volbu přijmout, výjimky z tohoto pravidla byly přesně stanoveny.

Obec, její činnost a veškerý život v ní tak v podstatě existoval v nezměněné podobě téměř do roku 1918, kdy se po vzniku nového, samostatného státu přijala zcela odlišná opatření pro obecní samosprávu.

Základním pravidlem pro chod obce po roce 1918 zůstal nadále předpoklad, že o obecních záležitostech může rozhodovat pouze osoba, která přispívá na udržování obecního hospodářství, avšak vyvstala potřeba řešit situaci s volebními řády. Na počátku roku 1919 tak vstoupila v platnost dvě zákonná nařízení, zákon č. 75/1919 Sb. o řádu volení v obcích a zákon č. 76/1919 Sb. o novele k obecnímu zřízení.

Volební řád představoval výsledek dohody občanských stran se sociální demokracií a přinášel značnou demokratizaci. Přiznával totiž všeobecné, rovné, tajné a přímé hlasovací právo při volbách do obcí všem osobám, které měly v obci alespoň tříměsíční trvalé bydliště a které nebyly určitým způsobem diskvalifikovány a dosáhly věku 21 let. Pasivní volební právo se přiznalo osobám ve věku od 26 let a volený musel alespoň jeden rok v obci bydlet. Volilo se na základě kandidátních listin a podle zásad poměrného zastoupení. Volební období se prodloužilo na čtyři roky, v roce 1933 na šest let, aby se sjednotila délka volebních období s

ostatními samosprávami. Vznikly obecní finanční komise, v nichž jednu polovinu představovali zástupci zvolení obecním zastupitelstvem a druhou zástupci jmenovaní okresním úřadem. Jednalo se tak především o kontrolu ze strany státu, který si v obcích nepřál převahu socialistické většiny, která by mohla volně nakládat s obecními prostředky. Komise mohly kontrolovat veškeré obecní hospodaření a odvolávat se proti všem usnesením obecního zastupitelstva finanční povahy.

Zákonná novela obecních zřízení rozeznávala tyto řádné orgány obcí: obecní zastupitelstvo, obecní radu, starostu, případně jeho náměstky a komise.

Obecní zastupitelstvo nahradilo dřívější obecní výbor. Jeho zvolení se účastnili všichni voliči oprávnění k volbě a skládalo se z devíti až 60 členů podle počtu obyvatel v obci.

Ze svého středu volilo obecní zastupitelstvo obecní radu, která nastupovala na místo dřívějšího obecního představenstva. Skládala se ze starosty, jeho náměstka či náměstků a členů rady, radních. Počet všech těchto členů činil znovu jednu třetinu obecního zastupitelstva, proto se stanovil počet jeho členů na devět, aby rada byla nejméně tříčlenná. Plnila totiž také funkci obecního trestního senátu, a tento musel být nejméně tříčlenný, tvořil jej starosta a dva radní.

Došlo k jasnému vymezení významu obecní rady, totiž že obecní rada tvoří sbor, který se za předsednictví starosty usnází na všech věcech, jež podle zákona nebo podle zákonných nařízení nejsou vyhrazeny obecnímu zastupitelstvu. Toto ustanovení utvářelo z rady primární orgán obce.

Obecní zastupitelstvo volilo ze svého středu rovněž starostu a jeho náměstka, v obcích s počtem převyšujícím 24 členů zastupitelstva se volili náměstci dva. Volba starosty nemusela být potvrzena státem, zákon č. 122/1933 Sb. o změnách řádu voleb v obcích však stanovil, že volbu starosty schvaluje státní úřad. Pokud státní úřad volbu starosty a jeho náměstků nepotvrdil, pozbývala tato volba platnost a obecní zastupitelstvo bylo povinno uskutečnit volbu novou. Kdyby se však zastupitelstvo zdráhalo provést novou volbu, pozbývala by platnosti také volba členů obecního zastupitelstva. Politický úřad jmenoval do čela obce správní komisi a v příhodné době vypisoval novou volbu obecního zastupitelstva. Podle shora psaného je jasně viditelné, že těmito ustanoveními byla obecní samospráva značně okleštěná. Státní úřady nezavazoval žádný termín k vypsání nových voleb obecního zastupitelstva.

Prámem obcí bylo zřizovat si poradní a přípravné sbory ve formě komisí.

Nejdůležitějším orgánem, v jehož rukách spočívala rozhodující moc, byla obecní rada. Její zasedání byla neveřejná a konala se poměrně často. Obecnímu zastupitelstvu byly vyhrazeny pouze některé věci, schvalovalo zejména obecní rozpočet, jeho schůze se měly konat alespoň jednou za dva měsíce a byly veřejné. K určitým funkcím starosty patřilo svolávání schůzí obecní rady a obecního zastupitelstva, zastupování obce navenek apod.

Mezi mimořádné orgány obce patřil vládní komisař nebo správní komise. Pokud zemský úřad rozpustil zastupitelstvo, bylo povinností příslušného okresního úřadu stanovit pro obec přechodný orgán (komisař, správní komise). Tento mimořádný orgán vedl správu obce do řádné volby a dosazení nově zvoleného zastupitelstva. Pravomoc přechodných orgánů zůstala omezena na běžné záležitosti a kromě toho směl provádět pouze neodkladné akty, jejichž prodlením by mohla obci vzniknout škoda.

V období německé okupace pohraničí v letech 1938 – 1945 se charakter veřejné správy výrazně odlišoval od předešlého. V odtržených pohraničních částech republiky vstoupil v

platnost říšskoněmecký systém a došlo k odstranění volitelnosti orgánů územní samosprávy. Na protektorátním území vznikly správní orgány řídicí se poněkud upravenou verzí týchž zákonů. V pohraničí převzala dočasně, do 20. října 1938, veškerou výkonnou moc armáda. Z jejího pověření vedli armádní zástupci veškeré existující správní orgány.

Nejdůležitějším obdobím ve vývoji sudetské správní organizace byla krátká doba od 21. října 1938 do 30. dubna 1939. Došlo k přijetí významných zákonných opatření a vybudování celé správní sítě. Vznikla tzv. Říšská župa sudetská (Reichsgau Sudetenland) a celé území se rozdělilo na venkovské a městské okresy (Landkreise a Stadtkreise). Ve venkovských okresech byly utvořeny úřady landrátů (Der Landrat) navazující na prvorepublikové okresní úřady. Došlo k faktické likvidaci územní samosprávy. Ve správě obcí se zavedl tzv. vůdcovský princip a správu obce tak zastával pouze starosta. Stálými zástupci starostů se stali přiděleni (Beigeordnete). První přidělenec byl podle zákona prvním a stálým zástupcem starosty, zbývající přiděleni byli stálými zástupci pouze ve svých pracovních oborech (sociální péče, policie, zdravotnictví, školství apod.), starosta však mohl vztáhnout každou z těchto záležitostí na sebe. Další obecní orgán představovali obecní radové obstarávající trvalý kontakt mezi obecní správou a ostatními obyvateli. Jednalo se o nejméně 12 a nejvíce 36 členů a zákon stanovil, ve kterých záležitostech se musí starosta s obecními rady poradit. Kromě obecních radů existovali ještě poradci, kteří vykonávali poradní činnost pro starostu a přidělence v určitém správním oboru nebo jiné speciální otázce. K obecním orgánům patřila také porada obecních radů a poradců. Starosta je zval v přiměřené lhůtě k poradě a oznámil jim její důvod.

O zajištění vzájemné symbiózy mezi obecní správou a nacistickou stranou se staral zmocněnec NSDAP. Ze zákona požíval značného vlivu na správu obce, aby dohlédl na správnou interpretaci nacistických zájmů ve svěřené obci. Starosta a přiděleni z povolání vykonávali svůj úřad 12 roků, pokud se jednalo o úřad čestný, krátka se doba na 6 roků.

Činnost obecních úřadů zanikla v roce 1945, kdy byly nahrazeny soustavou národních výborů. V pohraničí navazovaly na obecní úřady místní správní komise jmenované postupně v letech 1945 – 1946.

Původní název vsi Jezerce, nacházející se 4 kilometry západně od města Stříbra, vznikl ze staročeského slova jezerce, původně vycházejícího ze slova jezero. Další výklad tohoto názvu, odkazující na původní základ ve jméne Jiřské, je ovšem naprosto zkreslující a tudíž mylný. Je tedy politováníhodné, že tento název se ujal a hojně rozšířil ve druhé polovině 19. století, a to dokonce na úrovni běžného úředního styku.

K dalším dříve používaným pojmenováním vsi se řadí české názvy Gierzercze, Gezero, Jiřská, Jiřské a německé Geserzen, lidově Gesürzen, Gesirzen.

První zmínka o vsi se vztahuje k roku 1379, kdy již byly Jezerce patrně nedílnou součástí statku v nedalekém Svojšíně, respektive panství téhož názvu. Co do významu nešlo zřejmě o lokalitu rozsáhlou a důležitou, neboť zanedlouho poté se její jméno a především existence z historických pramenů vytrácí docela. Zřejmě v průběhu druhé poloviny 17. století byla ves opět obnovena (berní rula v roce 1654 ves neuvádí) a znovu připomínána je teprve v roce 1705, kdy její převážná část náležela pod správu panství ve Svojšíně.

V této době se o panství Svojšín dělili bratři Albrecht a Antonín Příchovští z Příchovic. Majetek si však rozdělili a výlučným držitelem panství Svojšín se stal Antonín Příchovský z Příchovic. Po jeho smrti v roce 1713 připadlo panství včetně všech poddanských vsí, mezi nimi také Jezerců, jeho synovi Janovi Václavovi Příchovskému. V roce 1781 zdědil panství

František Příchovský. Tento majitel zřejmě uvrhl prosperující a výnosné panství do značných dluhů a v roce 1795 muselo být na naléhání věřitelů prodáno. Ve veřejné dražbě jej získal Josef rytíř von Bigatto. Od roku 1812 se pak Bigattové uváděli jako svobodní páni. Po Josefově smrti v roce 1812 zdědil panství, z důvodu bezdětnosti předešlého majitele, jeho příbuzný Karl Anton, svobodný pán von Juncker, který ovšem musel slíbit, že ke svému příjmení připojí přídomek Bigatto.

V držení rodu Juncker – Bigatto dosáhla ves Jezerce konce patrimoniální správy, nadále však územně náležela pod správu velkostatku ve Svojsíně.

Posledním mužským potomkem rodiny Juncker – Bigatto, který velkostatek Svojsín vlastnil, byl Klement Václav Leo Ottokar Juncker – Bigatto. Po jeho smrti v roce 1928 vlastnila rodový majetek Klementova dcera Amálie Juncker – Bigatto. V roce 1935 zdědil statek doktor Klement Podeville, který jej vlastnil až do roku 1945.

Katastrální území obce tvořila ves Jezerce samotná.

Do roku 1862 patřily Jezerce pod Krajský úřad v Plzni a od roku 1850 přešla obec pod nově zřízené Okresní hejtmanství v Plzni. Zároveň se vznikem politických okresů vznikly v roce 1850 také okresy soudní. Obec Jezerce se stala součástí nově vzniklého soudního okresu Stříbro (v němž zůstala až do roku 1945). Při další reorganizaci správy v roce 1855 byla sloučena politická a soudní správa a vznikl Smíšený okresní úřad Stříbro, jehož součástí byla rovněž obec Jezerce. K definitivnímu rozdělení politické a soudní správy došlo v roce 1868, kdy bylo zřízeno Okresní hejtmanství ve Stříbře. Po připojení okresu Stříbro k německé „Třetí říši“ spravoval obec tzv. Landrát ve Stříbře.

V letech 1861 – 1923 patřila obec Jezerce pod samosprávu obce Svojsín. K opětovnému osamostatnění obecní samosprávy v Jezercích došlo počínaje rokem 1923.

Vzhledem ke značné roztržitosti a neúplnosti dochovaného materiálu archivního souboru AO Jezerce je téměř vyloučena konstrukce činnosti obecní samosprávy. Navíc charakter těchto písemností téměř neumožňuje nahlédnout do aktivit a způsobu vedení obecní agendy ani v letech, kterých se tyto písemnosti přímo týkají. Předešle uvedený stav navíc potvrzuje také způsob pořizování a uchovávání pro obec tolik důležitých záznamů, jakými byly například zápisy se zasedání obecního zastupitelstva, který si v obci Jezerce zvolili odpovědní obecní představitelé. Tento stav lze možná přičíst okolnosti, že pro čelní obecní představitele znamenala nová kapitola ve vývoji obce nečekaný obrat a vedení samostatné úřední agendy zprvu značně podcenili. Nastolený trend ve vedení úřední agendy posléze přetrval. Na zápisy nebyla zavedena speciální kniha, nýbrž byly ledabyle prováděny do jedné knihy, společně s evidencí porážek dobytka a podacího protokolu. Podařilo se však sestavit přehled obecních starostů za toto období.

představený obce/starosta	funkce od roku	funkce do roku
Georg Rauch	1923	1927
Franz Pechan	1927	1938
Josef Schuster	1938	1945

II. Vývoj a dějiny archivního souboru

Materiály vzniklé z činnosti německé obecní samosprávy byly vytrženy z archivního souboru MNV Jezerce EL NAD 132 při jeho inventarizaci, provedené v květnu roku 2007.

Původní EL JAF, zavedený k 28. listopadu 1957, byl založen pod názvem obecní úřad Jezerce. Do tohoto archivního souboru však byly v pozdějším období začleněny písemnosti vytvořené činností MNV Jezerce.

Přestože původní název archivního souboru měl upřednostnit německého původce před českým, a tím zřejmě pohltit písemnosti obou archivních souborů, pozdější vývoj v evidenci byl právě opačný. List JAF byl sice nadále vypsán pod hlavičkou obecního úřadu, v evidenci však již figuroval pod názvem MNV.

Ve zmiňovaném listu JAF byly vyplněny údaje o tom, že 15. února 1956 proběhla na MNV Jezerce skartace a že jejím výsledkem bylo pořízení 2 knih s datací 1923 – 1944.

V protokolu z archivní odborné prohlídky spisů v budově MNV Jezerce, ze dne 15. února 1956, ze kterého údaje v EL JAF pocházejí, je možné nalézt odkazy na písemnosti vzniklé z činnosti německé obecní samosprávy do roku 1945. Jednalo se o protokolní knihu a staré stavební protokoly a plány budov v obci. Uvedený materiál zůstal prozatím ve spisovně MNV Jezerce. Ovšem zároveň z něj vyplývá, že při dohlídce zřejmě došlo k přehlédnutí další knihy, která je v pozdější evidenci JAF zmíněná.

V protokolu je navíc uvedeno konstatování, že podle prohlášení zástupce obce byly ostatní spisy zničeny německým obyvatelstvem.

Z knihy původně označené jako „Porážka dobytka“, inv. č. 1, bylo vyjmuto několik spisů, které byly roztrženy a z těchto byla utvořena samostatná evidenční jednotka.

III. Archivní charakteristika archivního souboru

Materiál archivního souboru AO Jemnice pochází z let 1923 – 1944. Jedná se o dvě úřední knihy a kartón písemností o celkové metráži 0,15 bm.

Vzhledem k umístění obce v oblasti s převažujícím německým obyvatelstvem je v dochovaných písemnostech užíván německý jazyk.

Archivní soubor byl uspořádán podle metodického návodu pro pořádání archivních souborů obcí.

V archivním souboru se nalézají písemnosti II. kategorie.

Fyzický stav archivního souboru je dobrý.

K vnitřní skartaci nebyly navrženy žádné písemnosti.

Kniha s inv. č. 1 sloužila v obci k zaznamenávání většiny běžné úřední agendy. Lze v ní tudíž nalézt záznamy domácích porážek 1923 – 1937, zápisy podacího deníku 1924 – 1938 a zápisy ze zasedání obecního výboru, obecního zastupitelstva a komisí 1924 – 1939. Vzhledem k tomu, že zápisy ze zasedání zastupitelstva byly stěžejním, nejrozsáhlejším a z hlediska důležitosti nejvýznamnějším dílem, byla kniha zařazena do kapitoly „Knihy všeobecné správy obce“ pod příslušným označením.

IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru

Pro nepatrný rozsah archivního souboru AO Jezerce je velice obtížné hovořit o jeho konkrétnějším využití. Eventuální badatelský zájem bude zřejmě soustředěn na nejdůležitější část archivního souboru, a to na knihu se zápisy ze zasedání obecního zastupitelstva inv. č. 1.

V. Záznam o uspořádání archivního souboru a zpracování archivní pomůcky

Archivní soubor uspořádal a pomůcku sestavil Miroslav Vetrák v květnu roku 2007 ve Státním okresním archivu Tachov.

V Tachově, 18. prosince 2007

Miroslav Vetrák

Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury

Adressbuch und Führer für den politischen Bezirk Mies, Stříbro 1912

Führer und Adressbuch für den Gerichtsbezirk Mies mit den Städten Mies, Kladrau, Tschernoschin und den Landgemeinden, Horšovský Týn [1924]

Zdeňka Hledíková, Jan Dobeš, Jan Janák, Dějiny správy v českých zemích od počátku státu po současnost, Jihlava 2005

Zdeněk Martínek, Archiv obce, Archivní časopis, roč. 49, 1999

Ortsbuch für den Reichsgau Sudetenland, Haida s. d.

Ottův slovník naučný, Díl šestnáctý, Lih – Media, Praha 1999

Antonín Profous, Místní jména v Čechách, jejich vznik, původní význam a změny, Díl II. CH – L, Praha 1949

Zdeněk Procházka, Jiří Úlovec, Hrady, zámky a tvrze okresu Tachov 1, Tachov 1988

Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich, Vídeň 1849

Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich, Vídeň 1864

Sbírka zákonů a nařízení státu československého, Praha 1919

Sbírka zákonů a nařízení státu československého, Praha 1933

August Sedláček, Místopisný slovník království českého, Praha 1998

Seznam míst v království Českém, Praha 1913

Státní oblastní archiv Plzeň, Průvodce po archivních fondech, svazek 4, Praha 1976

Übersicht der in Folge a. h. Gutschliessung vom 26. Juni 1849 genehmigten provisorischen Gerichtseintheilung des Kronlandes Böhmen, Praha 1849

Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk

AO	archiv obce
DWH	německý bytový pomocný podnik (Deutsches Wohnungs – Hilfswerk)
EL	evidenční list
EL JAF	evidenční list jednotného archivního fondu
EL NAD	evidenční list Národního archivního dědictví
ev. d.	evidenční
inv. č.	inventární číslo
JAF	jednotný archivní fond
MNV	místní národní výbor
NAD	národní archivní dědictví
NSDAP	nacionálněsocialistická německá strana dělnická (Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei)
ONV	okresní národní výbor
Ř. z.	Říšský zákoník
Sb.	Sbírka
s. d.	sine dato (bez datace)
SOkA	státní okresní archiv
Z. z.	Zemský zákoník

Inventární seznam

Obecní úřad od roku 1850 – 1945**Úřední knihy****Knihy všeobecné správy obce**

1	Protokol ze zasedání obecního výboru, obecního zastupitelstva, komisí	1923 – 1939	K 1
	Protokol porážky dobytka	1923 – 1937	
	Podací protokol	1924 – 1938	

Evidenční knihy agendy bezpečnosti a veřejného pořádku

2	Trestní rejstřík	1923 – 1944	K 2
---	------------------	-------------	-----

Knihy evidence ve věcech spolupůsobení ve státních záležitostech

	Protokol porážky dobytka	1923 – 1937	viz K 1
--	--------------------------	-------------	---------

Spisový materiál**Registraturní pomůcky**

	Podací protokol	1924 – 1938	viz K 1
--	-----------------	-------------	---------

Spisy**Obec a její správa**

3	Domovská příslušnost	1928 – 1937	N 1
	Propuštění ze státního svazku, změna občanství	1928	N 1

Péče o bezpečnost a veřejný pořádek

4	Zbavení svéprávnosti, zřízení opatrovnictví	1930 – 1931	N 1
5	Propagační materiály a nabídky ke stavbám tzv. výpomocných domů od stavební společnosti DWH	1944	N 1
6	Trestní karty a listy, trestní evidence	1923 – 1943	N 1

Péče o veřejné ústavy a zařízení

7	Žádost o podporu a zajištění v potřebě	1927	N 1
8	Výše školného na roky 1937 – 1939, určeného Okresním školním výborem ve Stříbře	1937	N 1

Název archivu:	Státní okresní archiv Tachov
Název archivní pomůcky (archivního souboru):	Archiv obce Jezerce
Značka archivního souboru:	AO Jezerce
Časový rozsah:	1923 – 1944
Počet evidenčních jednotek:	3 (2 úřední knihy, 1 kartón)
Počet inventárních jednotek:	8
Rozsah bm:	0,15 (0,03 knihy, 0,12 kartón)
Stav ke dni:	18. prosince 2007
Archivní soubor zpracoval(a):	Miroslav Vetrák
Pomůcku sestavil(a):	Miroslav Vetrák
Počet stran:	14
Počet exemplářů:	6
Pomůcku schválil:	Mgr. Jan Edl